

EMLÉKEZÉS FEDERMAYER ISTVÁN TANÁR ÚRRA

Federmayer István Tanár Úr 2010. április 4-én, 86 éves korában hunyt el. Pista bácsi egész életét a győri Révai Miklós Gimnáziumhoz való tartozás és kötődés jellemezte. 1935-ben hallgatóként iratkozott be az intézménybe, majd 1950-ben már mint magyar-latin szakos tanár tért ide vissza, s egyetlen munkahelyéről igazgatóhelyettesként vonult nyugdíjba. Az Ő kezdeményezésére alakult meg a Révai Baráti Kör, melynek először titkára, később – egészen 82 éves koráig – az elnöke volt.

Pista bácsi már nyugdíjasként kezdett el behatóbban foglalkozni Révai Miklós életével és munkásságával. A kutatás eredményeképpen egymást követték nyomtatásban megjelent cikkei, könyvei. Elsőként egy Révai-életrajz 2000-ben, majd 2007-ben – az európai hírű nyelvész halálának 200. évfordulója alkalmából – Révai latin nyelvű verseinek fordítása. Még ugyanebben az évben egy újabb kötete, A velünk élő ókor címmel látott napvilágot, amely nemcsak a „beavatottnak” szóló, érdekes, kultúrtörténeti magyarázatokkal fűszerezett görög-latin szövejtésgyűjtemény.

2009-ben Győr városa a Tanár Úrnak munkásságáért Pro Urbe-díjat adományozott. A kitüntetést Pista bácsi megromlott egészségi állapota miatt felesége, Éva néni vette át. A legutolsó, Révai Miklós és Paintner Mihály levelezésével foglalkozó munkáját a gimnázium jóvoltából ez év áprilisában vehetjük kézbe.

Pista bácsit személyesen én 1995-ben ismertem meg, amikor is mindketten a győri Széchenyi István Egyetem jogi karára kerültünk oktatóként.

Egyénisége, átlagon felüli műveltsége, precizitása, szakmaszeretete már a kezdetekkor elvarázsolt. Az együtt töltött hosszú évek alatt volt alkalmam megismerni őt tanárként és emberként is. Magával ragadó személyisége révén kollégái és hallgatói körében is nagy tisztelet és szeretet övezte. Felnéztek rá, felnéztem rá. Ha bármilyen szakmai vagy személyes kérdésben elbizonytalanodtam, rá mindig számíthattam. Rendkívüli tudásával, élettapasztalatával, emberismeretével mindenben nagyon sokat segített nekem. Legendás aktivitása, fiatalokat megszügyenítő teherbírása példaként állt előttem. Öröm volt vele együtt dolgozni, s ennek a közös munkálkodásnak eredményeképpen született meg az Antik eredetű kifejezések joghallgatók számára című munka, mely 2009-ben jelent meg egyetemi jegyzetként.

Aztán néhány évvel ezelőtt egy kisebb baleset után Pista bácsi fizikai állapota megromlott, egyre többet betegeskedett. Régi diákjai azonban akkor sem felejtették el őt, még a távoli földrésről, Amerikából is érkeztek hálálkodó, s egészségi állapota miatt aggódó levelek. A szeretet ezen megnyilvánulásai éltették Pista bácsit, aki élete utolsó pillanatáig friss maradt szellemileg és lelkileg, voltak tervei a munkát, a jövőt illetően, ezeket azonban sajnos már nem válthatta valóra.

Személyében nemcsak egy kiváló tanárt, kollégát, tudóst veszítettünk el, hanem legfőképpen egy csodálatos EMBERT, csupa nagybetűvel.

A család által a gyászjelentésre egy Pista bácsi által fordított Révai-idézet került, mely méltóképpen jellemzi a Tanár Úr egész életét:

„ ... kincseket gyűjteni s vágyni balga
címre sosem tudtam ...

Mind, mi anyag csak, változik, így hát semmi
se tartós,

Csak ami szellemi mű, élte csak annak örök.”

Ezekkel a gondolatokkal együtt őrizzük meg Federmayer István Tanár Úr emlékét.

Szemánné Deme Andrea